

Nyfikenhetsvandring 37 - igenkommande (del II)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-11-28

Detta är nyfikenhetsvandring 37 Kära du som väntar! Jag vet inte om du tycker det jag inte tycker: Att det går långsamt på våra vandringar. Långsamheten är viktig. Den behöver vi som en protest mot allt som stressar och jäktar och jagar oss. Profeten Jesaja var en vis man. Han lägger in ett bromsord i vårt jagande: Så säger Herren, Herren, Israels Helige:

"Om ni vänder om och är stilla skall ni bli frälsta.

Genom stillhet och förtröstan blir ni starka."

(Jesaja 30:15) En del av dem Jesaja skrev till, ville inte bli stilla. De ville jaga fram i den gamla hårda takten. Resultatet blev att de själva blev jagade.

Jakt är när man jagar något. Jäkt är när man jagas av något. Nu inbjuder jag dig till en långsamhetens vandring. Läs en stund, stanna till ett tag, lägg pannan i djupa väck, sitt ner och vila, begrunda, lyssna inåt. Och gå sedan vidare ... Folk som ser dig tror att du inte är riktigt klok. Kanske har de rätt. På bibliskt språk kallas det "dåre för Kristi skull". Det du lär dig att vänta på är nå fantastiskt:

Det är Konungen! Brudgummen! Den Stora Kärleken! Vi möts i vår bröllopsglädje, vi dårar.

Med varma hälsningar Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på kontakt sida längs ner. Detta är andra vandringen in i ordet IGENKOMMANDE.

Förra vandringen stannade vi till vid fyra hållplatser: (Klicka här för repetetion) 1. Jordan kraschar

2. Snabbt men inte plötsligt

3. Någon kommer på himmelens skyar

4. Måra tå Nu går vi på denna vandring vidare och stannar till vid tre hållplatser

- Efter storkrasch: Bröllop!

- Bröllopsbestyr

- Var rädd om kärleken

5. Efter storkrasch: Bröllop! När Bibeln skildrar vad som händer efter den sista storkraschen talar den inte om begravning och använder inte svarta färger. Den talar om bröllop, om gästbud och kalas. Bibeln berättar om människor festklädda i vita fotsida kläder. Vad Bibeln vill säga är att det är lika roligt att få komma till himmelen som att komma till ett stort kalas! Vilka gifter sig? Vem är brudgum och vem är brud? Vem är brudgummen? Det är Jesus. Jesus var inte gift, det vet vi. Men bibelforskningen har kommit fram till att han tänkte mycket på äktenskap för egen del. Han letade efter bruden. Och Bibeln säger att han hittade bruden. Vem är bruden? Det är vi tillsammans.

Alla dem som i tro och kärlek vill höra ihop med Jesus utgör bruden. Här finns vi alla: män, kvinnor, barn och åldringar, påvar, prostar, pastorer och andra lokomotivförare. Här på jorden sker trolovningen: vi förenas med Jesus i tro och kärlek. I himlen sker bröllopet. Jesus är brudgummen. Vi tillsammans är bruden. Kan du höra hur det brinner en kärlekseld i dessa ord: Brudgum - brud? Det är ju fråga om ett kärleksförhållande mellan Jesus och oss. Och där kärleken är där är glädjen. Gläd dig du brud!

Och möt din Herre Gud.

Den stora dag du skådat

Som oss profeter bådat,

Hosianna, pris och ära!

Vår konung är nu nära.

(Svensk Psalm 104:1)

6. Bröllopsbestyr Före ett bröllop är det mycket som skall ordnas. Innan det stora Bröllopet sker behöver vi få ordning på oss själva och se till att vi är beredda. När Bibeln berättar om allt detta använder den många bilder. En del är främmande för oss. Det är inte precis våra vardagsbilder: Håll lamporna brinnande, fäst upp era kläder, var på er vakt, brudgummen kommer.

Men vi försöker förstå och lyssnar, när Jesus säger: Fäst upp era kläder och håll lamporna brinnande

(Lukas 12:35) Fäst upp era kläder...

Den långa livklädnaden var opraktisk, när man skulle arbeta. Den hindrade rörelseförmågan. Därför fäste man upp livklädnaden ett bälte om livet. Vad kan det betyda för oss? Jo, att ingenting ska få hindra oss att röra oss i kärlekens gärningar och röra oss mot det himmelska målet. Fråga dig själv vad du är bunden vid. Det kan vara så mycket. Frukta för människor låser oss.

Prylarna gör oss ofria.

Bekymren förlamar oss.

Fonder fångar fåfänga tankar på pengar. Det kan vara viktigt att be-arbeta det som gör dig ofri, rädd, feg. Håll lamporna brinnande, säger Jesus. För att en oljelampa skulle brinna behövdes det tre ting: Lampan, oljan och lågan. 1. Först behöver vi lampan, det är ytterhöljet som håller kvar oljan. Vi behöver det yttre i kristendomen, de goda vanorna att gå i kyrkan, läsa bibeln. Ibland kallar man det slentrian. Kalla det i stället goda vanor. 2. För det andra behöver vi oljan. Utan ytterhöljet rinner oljan ut. Vi lämnar efter oss oljefläckar. Det ser smutsigt ut. Och utspilld olja luktar illa. Man har kanske fått mycket av Herren, men man är slarvig, skvätter olja omkring sig. Oljan är ju en symbol för den helige Ande. En symbol för livet. Ofta smörjer vi de sjuka med olja. Oljan blir då det yttre tecknet på att Jesus, den Smorde, är närvarande. 3. Vi behöver inte bara lampan och oljan utan också lågan. Där oljan och lampan finns, kan trons låga brinna, kärleken till Jesus kan brinna. Tron är alltid en gåva. Jag kan inte pumpa upp mig till en tro. Men jag kan vända mig till Jesus, låta hela mitt inre vara vänt mot honom och be om trons låga.

7. Var rädd om kärleken Det är mycket som kan störa kärleksförhållandet. Lyssna inåt till vad Jesus här säger: Det finns ingenting

gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Det som sagts i mörkret skall bli hört i dagsljuset och det som ni har viskat i enrum skall ropas ut från taken.

(Lukas 12:2-3) Hur reagerade du på de orden? Tänkte du så här: Det går inte att smussa med något. Det stygga jag säger bakom ryggen på någon, det jag tisslar och tasslar med, svarta och grådaskiga affärer, allt det onda jag har tänkt, sagt och gjort, det kommer så småningom fram i ljuset. I alla fall kommer det fram i domen. Vi har ju ansvar för våra liv inför Gud. Det kommer en räkenskapsdag. Om du tänkte så här, var det säkert Guds Ande som påminde dig om hur viktigt det är att leva i ljuset. Och låta ljuset från Jesus komma in på alla mörkerområden i ditt liv. Inuti oss finns det omedvetna och det undermedvetna, källarvalven, dit vi förpassar skräpet. Det finns sådant vi skäms över, försöker glömma, lägger locket på. När de gör sig påmint reagerar vi, vi begriper oss inte på oss själva. Vi försöker kanske låssas som ingenting hänt, hyckla. Andra märker kanske att det är något oäkta och falskt. Det är som om fariséernas surdeg kommit in i oss, den som Jesus kallar hyckleriet. Hyckleriet har att göra med de obearbetade områden inne i oss. Satan tar ofta fram det här. Han gör det för att anklaga oss. Och få oss att anklaga oss själva och säga: Jag duger inte som kristen. Lika bra att ge upp. Det funkar inte. Nu kan också den helige Ande ta fram det här. Och när han gör det, gör han det för att säga till oss: Det begriper du väl att det är Jesus du behöver. Ta fram skräpet inför honom. Låt Jesus komma in i källarvalven i ditt liv. Jesus är ljuset. Där ljuset tänds måste mörkret försvinna. Jesus kommer in i ditt livs film blir allt utplånat. Kan du se det här klart? Det är viktigt vem som får ta hand om oss, när vi misslyckas. Satan vill ta hand om oss. Han gör det för att störta oss ned i förtvivlan, hopplöshet och död. Anden vill också ta hand om oss. Han ger oss stynget som blir vår själ till liv. Vad vi sagt i mörkret skall bli hört i dagsljuset. Slår vi upp parallelltället hos Matteus så säger Jesus så här: Var inte rädda för dem. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret det skall ni säga i dagsljuset och vad jag viskar i ert öra det skall ni ropa ut från taken.

(Matteus 10:26-27) Det gömda som ska komma i dagen är här tydligen vad Jesus säger. Jesus ropar inte ut sitt budskap. Han viskar in det. Kärleken ropas inte ut. Den viskas in. I nattvarden viskar han in sin kärlek i oss: Kristi kropp för dig ... Kristi blod för dig ... Jesus säger också att han vill säga något till oss i vårt mörker. Han kan tala rakt in i ditt mörker, i dina hopplösa situationer, i din övergivenhet, ensamhet. Någon som läser dessa rader behöver ta till sig detta. Kanske vill han nu viska in sin kärlek med ord från Sefanja: Frukta inte (sätt in ditt namn här) ... låt ej modet falla. Herren din Gud bor i dig, en hjälte som kan frälsa. Han glädes sig över dig med lust, han tiger stilla i sin kärlek, han fröjdas över dig med jubel.

(Sefanja 3:16-17) Och det vi ha hört honom viska in i oss, det ska vi säga högt. Ibland får du vara Jesu röst till någon i mörkret. Du får tala personligt och med värme om hans kärlek, hans upprättande makt. Stäng inte in det du har fått av Jesus. Men bed honom om vishet att säga det på rätt tid och på rätt sätt. Viska fram det, ropa ut det, sjung fram det. "Vi kan inte låta bli att tala om vad vi har sett och hört". Det kan bli ett så rikt liv, om Jesus får ta hand om oss och komma in i oss. Tillsammans med Jesus får vi bereda oss för det stora Bröllopet. Bered dig på det. Var rädd om kärleken. Elle Andersdatter, som levde på 1600-talet på Lolland, har givit oss följande bön, som hjälper bruden att hålla sig beredd:

Beredd håll mig, o Jesus Krist,
att vänta din ljuva ankomst,
när du sist vill hämta
ur tåredalen,
från jordekvalen
din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

(Svensk Psalm 325:7) Vad ska Jesus göra när han kommer tillbaka?

Trosbekännelsen svarar: … till att döma levande och döda …
Där finns många krokiga tankar som behöver rätas ut.

Men det gör vi på nästa vandring.

Välkommen då - om du vågar! Varm hälsning från Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?
Kontakta då Bengt genom att klicka på kontakt sida längs ner.